12/06/2019

Ιερά Μονή Παναγίας Παραμυθίας Ρόδου

/ Ιερές Μονές

Το 1988 στη θέση Κάμπια, σε αγροτεμάχιο που παραχωρήθηκε από την οικογένεια Στεφάνου και Ελένης Κουμνάκη, ξεκίνησε η ανέγερση μοναστηριακού συγκροτήματος από τον Αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Παρχαρίδη. Η μονή αφιερώθηκε στην Παναγία την Παραμυθία από την ομώνυμη θαυματουργή και αχειροποίητο εικόνα της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους.

Το καθολικό της μονής, του οποίου τα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν στις 12 Νοεμβρίου 1994, ανήκει στον αρχιτεκτονικό τύπο του ελεύθερου σταυρού με τρούλο. Εσωτερικά είναι κατάγραφος από αγιογραφίες καλής ποιότητας που υπακούν στην τυπική εικονογραφική διάταξη. Το ξυλόγλυπτο τέμπλο του ακολουθεί την καθιερωμένη καθ' ύψος τριμερή διαίρεση.

Η εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας **που εκτίθεται σε προσκύνηση σε ξεχωριστό ξυλόγλυπτο προσκυνητάρι** στα δεξιά του τέμπλου, δεσπόζει στο χώρο. Πρόκειται για αντίγραφο της θαυματουργής αχειροποιήτου εικόνας της

Υπεραγίας Θεοτόκου της Παραμυθίας, το οποίο μετέφερε στη μονή ο ηγούμενος της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου Αρχιμανδρίτης Εφραίμ το 2007.

Η εικόνα **φέρει χρυσεπάργυρη επένδυση και μπροστά της βρίσκονται αναρτημένα πλήθος ταμάτων, δημόσια μαρτυρία ευγνωμοσύνης προσκυνητών** για προσωπικά γεγονότα θείας χάριτος σε κρίσιμη στιγμή της ζωής τους. Στο επάνω μέρος της καίει ακοίμητο καντήλι σε θύμηση και ευχαριστία για τη μητρική παρρησία της στο να μεσιτεύει για τις αμαρτίες των ανθρώπων «προς τον Υιόν και Θεόν της».

Η είσοδος στον αύλειο χώρο του μοναστηριού **ορίζεται εν μέρει από ένα πυργόμορφο κωδωνοστάσιο** που ξεχωρίζει για το ύψος και την αρχιτεκτονική του. Για την απρόσκοπτη διέλευση όλων των προσκυνητών με κινητικά προβλήματα και των ΑΜΕΑ έχει ληφθεί ειδική μέριμνα με κεκλιμένα επίπεδα και μπάρες στήριξης. Το κτιριακό συγκρότημα της μονής αναπτύσσεται σε δύο επίπεδα εντός του σαφώς οριοθετημένου περιβόλου της.

Η Μονή είναι ανδρώα και σε αυτήν **εγκαταβιώνει οκταμελής αδελφότητα** με ηγούμενο τον Αρχιμανδρίτη Άνθιμο Παλιόγλου που συνεχίζει επάξια το έργο του κτίτορα της ιεράς μονής Αρχιμανδρίτη Σεραφείμ, ο οποίος παραχώρησε τη θέση

του λόγω γήρατος.

Παρεκκλήσια

Στο χαμηλότερο άνδηρο του περιβόλου της Ιεράς Μονής της Παναγίας Παραμυθίας έχει ανεγερθεί μονόχωρο παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον Άγιο Αντώνιο με αυτόνομο αύλειο χώρο. Εκτός του περιβόλου, υπάρχει ακόμη ένας ναός αφιερωμένος στους Ταξιάρχες, ο οποίος οικοδομήθηκε για την εξυπηρέτηση των προσκυνητών κατά τις λατρευτικές συνάξεις των Κυριακών και των μεγάλων εορτών. Ο ναός αυτός εγκαινιάσθηκε την 28η Μαΐου 2005 από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Ρόδου κ.κ. Κύριλλο.

Κειμήλια

Πολύτιμοι θησαυροί της Ιεράς Μονής της Παναγίας Παραμυθίας αποτελούν τα λείψανα πολλών αγίων που φυλάσσονται προς ευλογία και επιστηριγμό των πιστών.

Παραγωγή ή πώληση εκκλησιαστικών / μοναστηριακών προϊόντων

Οι μοναχοί, εκτός από το κύριο έργο τους, δηλαδή την άσκηση και την προσευχή, ασχολούνται με τη φιλοξενία και την πνευματική οικοδομή των προσκυνητών. Επίσης εκτελούν χρέη εφημερίου, εξομολόγου και ιεροκήρυκα και ασχολούνται επικουρικά με την παρασκευή κεριών και θυμιάματος, τα οποία διατίθενται στο πωλητήριο της Ιεράς Μονής που φιλοξενείται σε ένα ειδικά διαμορφωμένο χώρο εντός του αύλειου χώρου της. Ο επισκέπτης μπορεί επίσης να προμηθευτεί βιβλία, κομποσκοίνια, εικόνες, αγιάσματα κ.ά.

Συμπληρωματικές πληροφορίες
(Προτεινόμενες διαδρομές)

Ερημόκαστρο, Καλυθιές

Ερχόμενος ο επισκέπτης από την πόλη της Ρόδου και φτάνοντας μετά από περίπου 14χλμ. στην πεδιάδα του Ψαλιδόκαμπου, ανάμεσα στις παραλίες Τραουνού και Λαδικού, συναντά το Ερημόκαστρο, ένα οχυρό ιδιαίτερου αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Η στρατηγική του θέση, καθώς αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα και πλέον απόκρημνα υψώματα της ανατολικής πλευράς του νησιού, με άπλετη θέα προς την ανατολική ακτή, αλλά και την ενδοχώρα φαίνεται να αποτέλεσε το κριτήριο για την επιλογή του χώρου.

Το οχυρό, κτισμένο σε υψόμετρο 154μ., καταλαμβάνει έκταση περίπου 20στρ. πάνω στον φυσικά οχυρό λόφο. Λόγω των απότομων απολήξεων του βράχου, η ανατολική πλευρά δεν οχυρώθηκε σε όλο της το μήκος παρά μόνο στα ευάλωτα σημεία της. Τα τείχη στα βόρεια και νότια σώζονται σε χαμηλό ύψος, σε αντίθεση με τα δυτικά που διατηρούνται σε ύψος έως και τα 2,5μ. καθιστώντας τα ορατά από τον κεντρικό οδικό άξονα. Σε τουλάχιστον μία περίπτωση σώζεται μία εκ των πυλών, καθώς και η βάση προμαχώνων. Η χρονολόγηση του οχυρού είναι αμφιλεγόμενη. Ωστόσο, κρίνεται πιθανότερη η τοποθέτησή του στους ελληνιστικούς χρόνους.

Στο ίδιο ύψωμα, αλλά και νοτιότερα, έχουν εντοπιστεί πλήθος αρχαιοτήτων, όπως τα ερείπια μιας νεκρόπολης, εργαστηριακές εγκαταστάσεις, τάφοι εκ των οποίων ορισμένοι λαξευτοί στο φυσικό βράχο, σπήλαιο με απολιθώματα, αρχιτεκτονικά κατάλοιπα καμινιού κ.ά. Σήμερα το Ερημόκαστρο και ο περιβάλλων χώρος

ελέγχονται και προστατεύονται από την αρμόδια Αρχαιολογική Υπηρεσία.

Ιερός Ναός Παναγίας Καθολικής, Αφάντου

Ακολουθώντας τον ανατολικό οδικό άξονα από την πόλη της Ρόδου (εθνική οδός Ρόδου– Λίνδου) και με κατεύθυνση την παραλία Αφάντου, σε απόσταση 200μ. από αυτήν και προς τα δυτικά, ο επισκέπτης συναντά την εκκλησία της Παναγίας της Καθολικής, αφιερωμένης στην Κοίμηση της Θεοτόκου.

Η εκκλησία παρουσιάζει τόσο ιστορικό, όσο και αρχαιολογικό ενδιαφέρον, καθώς οικοδομήθηκε πάνω στα θεμέλια παλαιοχριστιανικής βασιλικής, πιθανόν του 5ου αι. Η υπάρχουσα εκκλησία ανήκει στον αρχιτεκτονικό τύπο του ελεύθερου σταυρού με τρουλοκαμάρα παράλληλη με τον κύριο άξονά της (Α-Δ). Για την κατασκευή τόσο του ναού, όσο και του περιβόλου του, χρησιμοποιήθηκαν ευάριθμα αρχαιότερα αρχιτεκτονικά μέλη, προερχόμενα από τα κατάλοιπα κτισμάτων που προϋπήρχαν στη θέση.

Η πράξη χορηγίας του ναού έχει αποτυπωθεί σε τέσσερα ιωνικά κιονόκρανα, προερχόμενα από τη βασιλική, τα τρία εκ των οποίων φυλάσσονται στις αποθήκες της Εφορείας Αρχαιοτήτων Δωδεκανήσου, ενώ το τέταρτο αποτελεί τμήμα της Αγίας Τράπεζας. Το δάπεδό του ναού, καθώς και το μεγαλύτερο τμήμα του αύλειου χώρου του, καλύπτεται με βοτσαλωτό. Εξαίρεση αποτελεί το τμήμσ μπροστά από την είσοδο, το οποίο διατηρεί μέρος της μαρμαροθέτησης της βασιλικής.

Η τοιχογράφηση του ναού έχει πραγματοποιηθεί σε δύο διαφορετικά χρονικά πλαίσια, μεταξύ 13ου-14ου αι. και στα τέλη του 15ου αι. Από το κτιστό τέμπλο αναγνωρίζονται οι μορφές του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου και του Αγίου Νικολάου. Τις επιφάνειες των τοίχων του κυρίως ναού φαίνεται να μονοπωλούσε η εικονογράφηση της Δευτέρας Παρουσίας, χρονολογημένη στο δεύτερο ζωγραφικό στρώμα που ακολουθεί το ρεύμα του εκλεκτικισμού.

Κολύμπια

Μετά την επίσκεψη στην Ιερά Μονή Παναγίας της Παραμυθίας και συνεχίζοντας τη διαδρομή προς τα νότια του νησιού, σε μόλις 3,5χλμ. ο επισκέπτης συναντά τα Κολύμπια. Η είσοδος στον οικισμό πραγματοποιείται από μία εντυπωσιακή οδό, μήκους 2,3χλμ., εκατέρωθεν και κατά μήκος της οποίας ορθώνονται 550 ευκάλυπτοι.

Ο οικισμός των Κολυμπίων δημιουργήθηκε την περίοδο της ιταλικής κατοχής του νησιού ως πρότυπο γεωργικό χωριό σε άψογη ρυμοτομία. Κατά την ίδρυσή του έφερε το όνομα San Benedetto, το οποίο και διατήρησε έως το 1947, οπότε μετονομάστηκε σε Κολύμπια με απόφαση του Στρατιωτικού Διοικητή Δωδεκανήσου, Αντιναυάρχου Περικλέους Ιωαννίδη.

Στις εκτάσεις που περιελάμβανε ο οικισμός κτίζονται σχολείο, ιατρείο, εκκλησία, διοικητήριο και 50 αγροτικές κατοικίες. Τα έργα που πραγματώθηκαν κάλυπταν έκταση 5.500στρ., εκ των οποίων στα 2.200 καλλιεργούνταν σιτηρά, οπωροφόρα, ελιές και αμπέλια. Στα υδραυλικά έργα του San Benedetto περιλαμβάνονταν φράγματα, υδραγωγείο, υπόγεια σήραγγα, κτιστές διώρυγες και υδατοδεξαμενές. Μέρος αυτού του συστήματος παραμένει ορατό έως σήμερα, καθώς οριοθετεί προς τα νότια τον κύριο οδικό άξονα του οικισμού.

Μετά την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα, η γη και οι οικίες παραχωρήθηκαν σε άπορες και πολύτεκνες οικογένειες των χωριών Αφάντου και Αρχάγγελος, ενώ το διοικητήριο, με απόφαση της βασίλισσας Φρειδερίκης, λειτούργησε ως παιδούπολη με το όνομα «Θεοτόκος». Από το 1966 έως και σήμερα οι χώροι του παλαιού διοικητηρίου χρησιμοποιούνται με σκοπό την παροχή αποθεραπείας και φυσικής αποκατάστασης ατόμων με ειδικές ανάγκες.

ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΩΤΟ ΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ